

Ráj hoteliérů
Švýcarsko

1) Šup do vody! Hotel Vitznauerhof stojí přímo na Luzernském jezeře. 2) Romantika. Výhledy na vodu i na hory jsou z Vitznauerhofu takřka kýčovitě. 3) Poklad na jezeře. Stoletá budova Vitznauerhofu stojí na úpatí hory Rigi. 4) Matterhorn od tramvaje. Úchvatné panorama nejfotografovanější skály světa z hotelu Riffelalp, který má i vlastní linku horské tramvaje. 5) Matterhorn z bazénu. Na Matterhorn je náramný výhled i z riffelalpských hotelových lázní. 6) Matterhorn z postele. Z Riffelalpu je na slavnou skálu krásně vidět, aniž by host musel vstát z postele.

Příběhy hotelového šílenství

Švýcarský hoteliér, to je magické slovní spojení, v podstatě synonymum té **NEJVYBRANĚJŠÍ KVALITY**. Jak se stalo, že z alpských farmářů jsou elitní hoteliéři? Ty obory jsou si překvapivě blízké.

text: Petr Čermák / foto: www.riffelalp.com, www.vitznauerhof.ch, www.bellevue-palace.ch, www.hotel-international.ch

Nebylo to pro farmáře v důsledku nikterak brutální změna životního stylu. „Stále musíte makat bez ohledu na osobní potřeby, ani jeden obor nemá pevnou pracovní dobu. Rozdíl je leda v tom, že zemědělci se starají o úrodu a o zvířata, zatímco hoteliéři o pohodlí hostů.“

Dobře, ale proč právě švýcarské hoteliérství si v branži vydobýlo světově obdivovanou pověst crème de la crème? Proč všichni chtějí studovat švýcarské hotelové školy? Proč nocleh ve švýcarském hotelu je v očích spousty lidí čímsi nadpozemským?

„My si nemůžeme dovolit nabízet druhořadý servis,“ vysvětluje pan Perren. Švýcaři si spočítali, že poskytovat tu nejvyšší kvalitu se jim vyplatí víc než cokoli jiného. „Jestliže u nás zaplatíte za stejnou službu řádově víc než jinde, musí být špičková.“ Tak prostě to je.

echce se tomu dnes věřit, ale Švýcarsko nebylo v dějinách vždycky tou oslnivě bohatou zemí. Naopak. Lidé z velehorské krajiny po staletí třeli bídu s nouzí, nechávali se najímat jako vyhlášení žoldáci a taky dokázali farmařit v krajně nepříznivých podmínkách.

Nebyli movití, ale vždycky měli čich na to, jak si zaopatřit živobytí. A tak se stalo, že z farmářů vyrostli během 19. a 20. století světově obdivovaní hoteliéři.

„Když nám v 19. století první výletníci z Velké Británie naznačili, že turismus má potenciál průmyslového odvětví, mnohé farmářské rodiny na horách ten trend šikovně zachytily,“ vypráví Marcel Perren, zástupce jedné z řady úspěšných dynastií švýcarských hoteliérů.

Nebyla to pro farmáře v důsledku nikterak brutální změna životního stylu. „Stále musíte makat bez ohledu na osobní potřeby, ani jeden obor nemá pevnou pracovní dobu. Rozdíl je leda v tom, že zemědělci se starají o úrodu a o zvířata, zatímco hoteliéři o pohodlí hostů.“

Dobře, ale proč právě švýcarské hoteliérství si v branži vydobýlo světově obdivovanou pověst crème de la crème? Proč všichni chtějí studovat švýcarské hotelové školy? Proč nocleh ve švýcarském hotelu je v očích spousty lidí čímsi nadpozemským?

„My si nemůžeme dovolit nabízet druhořadý servis,“ vysvětluje pan Perren. Švýcaři si spočítali, že poskytovat tu nejvyšší kvalitu se jim vyplatí víc než cokoli jiného. „Jestliže u nás zaplatíte za stejnou službu řádově víc než jinde, musí být špičková.“ Tak prostě to je.

Výkupčí pastvin

Nejefotografovanější skála světa Matterhorn (4 778 m n. m.) přitahuje turisty jako květina motýly – do Švýcarska se slétají z celého světa. Nejšťavnatějším lákadlem je Zermatt, kdysi zapomenutá pastevecká víska na konci mizerně dostupného alpského údolíčka, dnes vzkvétající alpský resort hotelů a horských železnic.

Za otce zdejšího hotelového boomu je považován Alexandr Seiler, zakladatel honosného Riffelalp Resortu (2 222 m n. m.) na vyhlídkové pláni nad městečkem. Pastvina ho uhranula v půli 19. století. Možná by se tu dodnes pásl dobytek, jenže Seiler od sedláků po kouskách vykoupil půdu s nedostupným výhledem k Matterhornu s kurážnou vizí nejlepšího hotelu v Alpách.

Otevřel v roce 1884, na vysněnou stavbu mu vydělaly údolní hotely díky dobové

1) Národní hotel. Bellevue Palace Bern (v popředí) stojí v těsném sousedství švýcarského parlamentu. **2) Národní řeka.** Přímo pod švýcarským parlamentem a tedy i hotelem Bellevue Palace protéká řeka Aare, která je v létě vyhledávanou, byť ledovou plovárnou.

alpské módě dobývání čtyřtisícovek zámožnými Angličany. Jeho byznysu paradoxně prospěl tragický prvovýstup na Matterhorn: v červenci 1865 se ze sedmičlenné výpravy vrátili jen tři muži.

Matterhorn vzbudil neutuchající rozruch, který trvá dodnes. Skála stále zabíjí, a stále láká. Ale ne každý na ni potřebuje šplhat, spousta návštěvníků si vystačí s luxusním pohledem rovnou z hotelové postele nebo s koupačkou v bazénu s výhledem na Matterhorn. Právě riffelalpské lázně coby nejvyš položený hotelový wellness Evropy slibují to nejlepší plovací panoráma.

VIP hosté to tady mají rádi ještě z jednoho důvodu: je to přísně diskrétní kout Alp. „Ve Švýcarsku platí, že kdo hledá klid, míří k nám do Zermattu. Kdo chce být viděn a vyfotografován, ten vyrazí do Svatého Mořice,“ říká ředitel Riffelalpu Hans-Jörg Walther.

Hostil zástupy slavných hostů, ale kromě veřejně známého pobytu seriálového Doktora House Hugh Laurieho během natáčení špiónážní minisérie Noční recepční odmítá být jen naznačit. Tak aspoň jednu anonymní historku? „Byla u nás jedna významná královna, to jsem byl napnutý i já, ale ona mě vyzvala: Říkejte mi prostě Mami.“

Sázka o zimní slunce

Jestliže Zermatt stojí za rozkvětem letního alpinismu, ve Svatém Mořici se narodil zimní turismus. Je s tím spojen furiantský příběh hotelového šilenství místního podnikatele Johannesse Badrutta. Ten s vidinou další prázdné zimy ve svém podniku uzavřel na podzim 1864 odvážnou sázku s anglickými štamgasty.

Když se na sklonku léta balili na neveselou cestu z jeho hotelu Kulm zpátky do Anglie, kde je čekala dlouhá šedivá zima, navrhnul jim: „Proč nepřijedete i v zimě? Tady na horách je nádherně. Kdyby se vám pobyt náhodou nelíbil, uhradím náklady.“

Šilenství to bylo jen zdánlivě. Badrutt si byl docela jistý, že nemůže prohrát. Ne nadarmo má dnes Svatý Mořic slunce ve znaku, v zimě tam září ještě o trochu víc než v létě. Britové byli dokonale nadšení. Rádi zaplatili a záhy se vrátili i s dalšími ostrovany, kterým o své alpské slunné zimě doma nadšeně vyprávěli.

Dnes je Kulm rejdištěm světové smetánky. Badruttův hotel vlastní řečtí rejdaři Niarchosové a jeden z nich, Stavros, si tam loni uspořádal svatbu s milionářským mejdanem roku. Mezi pozvanými byli vyfoceni třeba David Beckham, Ivanka Trump či Gwyneth Paltrow.

Právě v Badruttově Kulmu se začala rodit pověstná švýcarská hotelová kvalita. Svato-mořický hoteliér hosty vyloženě rozmazloval. Už roku 1879 představil první elektrické hotelové osvětlení ve Švýcarsku. Postavil kvůli tomu i vlastní vodní elektrárnu. V roce 1887 zřídil ve svém podniku první hotelovou lobby na světě – dnes je to norma. Dva roky nato natáhl do hotelu telefon, ještě v 19. století přidal splachovací toalety i výtahy.

Pohádka k večeri

Vysoce nadstandartním hýčkáním hostů proslul také švýcarský Pohádkový hotel Braunwald. V Alpách fungují tisíce hotelů, ale jen v jediném čtou hoteliéři dětem hostů pohádku na dobrou noc. Každý večer, už od roku 1974.

Začalo to společenskou katastrofou. U večere v luxusním hotelu začala plakat holčička, ne a ne ztichnout. Zoufalé rodiče probodávaly pohledy dalších hostů, hoteliér si však dokázal poradit. Malé nezbednici odvyprávěl na place pohádku a byl klid! Ta nezaváhala a rovnou si řekla o pohádku i nazítří.

Od té doby na Braunwaldu nejenže čtou dětem pravidelně pohádky, ale podřizují jim úplně vše. Malí hosté sjíždějí do recep-

ce po skluzavce. Před hotelem jim postavili další obří klouzačku. Zřídili dětskou hotelovou minizoo. Nachystali sladkou sirupovou fontánu. Výtahovou šachtu obložili akvářky plnými barevných rybiček.

Výsledek? „Hosté k nám přijíždějí jako klienti a odjíždějí jako přátelé, kteří se každý rok vrací dokonce i poté, co už jim děti odrostou, později třeba i s vnoučaty,“ pochvaluje si paní hoteliéřová Nadja Vogel.

Zachraňte národní klenot

Co hotely pro Švýcary znamenají, pěkně ilustrují další příběhy. V hlavním městě Bernu nad národní řekou Aare stojí hned vedle národního parlamentu národní hotel Bellevue Palace. Proslavil jej spásný zásah Švýcarské národní banky, která v roce 1976 zadlužený pětihvězdičkový podnik koupila, načež jej v roce 1994 prodala za 1 frank švýcarské vládě.

Ten hotel prostě nešlo pustit do zahraničních rukou, nejváženější hosty tu Švýcaři ubytovávají už víc jak století. „Spali u nás Churchill, Gorbačov, Alžběta II., Mandela, Castro, od vás Havel a Gott,“ říká obchodní ředitelka Arianne-Ludwig Meichtry. „Také se u nás pravidelně domlouvají volební obchody, politici to sem mají blízko.“

Na samém jihu Švýcarska, v Luganu, hoteliér Roberto Schmid už ve čtvrté generaci téže dynastie pečuje o hotel International na břehu jezera. Vrátil se domů z prestižní manažerské pozice na Dálném Východě, aby stoletý rodinný podnik převzal. V roce 2006 proměnil jeden luganský pokoj v hotelové muzeum, další nabízí coby secesní originál, tak je na historii hrdý.

Na zdi tady nevisí galerie legendárních hostů, podnik má „jen“ tři hvězdičky. „Dcera se mě občas ptá, proč si nedomaluju

3) Perla Lugana. Hotel International na Luganském jezeře. **4) Secesní skvost.** Jeden pokoj v hotelu International se nabízí jako secesní originál. **5) Bazén.** Báječná městská oáza v parném létě přímo v centru Lugana je slágrem hotelu International. **6) Hoteliér.** Roberto Schmid (na snímku se sestrou a potomky) vede rodinný hotel International ve čtvrté generaci.

další dvě, tak jí říkám, že to bude úkol pro ni, až to po mně převezme,“ směje se pan Schmid. Ovšem i „obyčejný“ host je zde nevidaně rozmazlován – třeba bazénem v pátu pod palmami, snídaní na stříbře i božím výhledem.

Na břehu národního jezera Vierwaldstätter, kde se v srpnu 1291 zrodilo Švýcarsko, se zase píše příběh Vitznauerhofu. Na základech loďnic, kde se montovaly dodnes plovoucí parníky, vyrostl před sto lety hotel s unikátní nabídkou paddle-in/paddle-out. Jak jsou v zimě v Alpách ceněné lyžařky ze zápraží, tady stačí teď v létě popadnout pádlo a rovnou z hotelu vyplout na prkně.

Červená karta FIFA

Nakonec jeden bizarní příběh curyšského hotelového šilenství. Na břehu městského jezera stojí jediný světový hotel, který dostal fotbalovou červenou kartu. Přepychový podnik Baur au Lac se nechtěně proslavil v roce 2015 dvojím časně ranním policejním budíčkem pro prohnilé fotbalové funkcionáře světové federace FIFA.

Z tradičně diskrétního švýcarského hotelu se stalo v mediální éře veřejné jeviště největší fotbalové hanby v dějinách. Kam se hrabe Maradona Boží ruka! Tohle byla ostuda, za kterou FIFA vytáhla červenou kartu. Z Bauru se světová fotbalová honorace přestěhovala do jiného hotelu.

Pětihvězdičkový palác na jezeře aféra nepoložila. Už od roku 1844 ho má pod palcem tatáž rodina Baurů, původem z rakouského Vorarlberska. Hostili tady třeba i zbožňovanou Sissi, strávila u nich kdysi celé léto i s desítkami dvořanů. A ctění hosté tu teď už zase nalézají poklidné závětrí namísto fotbalových vejlupků.

Pohodlí klientů tady staví nade vše, jak ilustruje svědectví reportéra The New York Times z oné fotbalové ostudy: „Víte, jak poznáte pravý pětihvězdičkový švýcarský hotel? Zatímco uvnitř běží policejní razie, na recepci luxují koberce. Pořádek musí být!“

petr.cermak@mfdnes.cz ■

Tales of hotel madness

Swiss hotelier, that's magical phrase, basically a synonym of the most exquisite QUALITY. How did it happen that Alpine farmers have become elite hoteliers? Those industries are surprisingly close.

[...]

In the very south of Switzerland, in Lugano, a hotelier Roberto Schmid, now in his fourth generation, of the same dynasty, he runs the Hotel International on the shores of the lake. He returned home from a prestigious management position in the Far East, to take over the century-old family business. In the year 2006, he turned a Lugano room into a hotel museum, then offers another as an Art Nouveau an original, so he's proud of the history. There's a gallery of legendary of guests on the wall, the place has "only" three stars. "My daughter sometimes asks me why we don't have two more, so I tell her it's going to be her project for when she takes over from me," laughs Mr. Schmid. Of course, even an "ordinary" guest here is unprecedentedly pampered - like the pool in the patio under the palm trees, breakfast on silver and divine view.

[...]

Photo caption

3) Pearl of Lugano. Hotel International on Lugano Lake Lugano. 4) Art Nouveau gem. One room at the International Hotel is offered as an Art Nouveau original. 5) The pool. A fabulous urban oasis in the sultry summer right in the centre. Lugano is the highlight of the Hotel International. 6) The hotelier. Roberto Schmid (pictured with his sister and offspring) is the fourth generation to run the family-run Hotel International.

Published on Sat 24 July 2021 in the Weekend magazine, weekly supplement for the biggest NON-tabloid newspaper here in Czech Republic, called **DNES** (Today in English)

Translated with www.DeepL.com/Translator